

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS
pārbaudes lietā Nr.2019-30-3E
Rīga

2019. gada 26. februāris

Nr. 6-6/4

Radai Matjušinai
Brīvības iela 99-1,
Rīga, LV-1001

Tieslietu ministrijai
tm.kanceleja@tm.gov.lv

2019.gada 21.jūnijā tiesībsargs saņēma personas N. aizstāves Radas Matjušinas iesniegumu (reģistrēts ar Nr.787), kurā tika norādīts, ka 2019.gada 17.maijā Zemgales rajona tiesa, izskatot krimināllietu Nr.11815003215/K73-0200-19/1 (turpmāk – k/l Nr.11815003215) N. (turpmāk – N.) apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.¹panta trešajā daļā, nolēma atzīt [...] par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar reālu brīvības atņemšanu, grozot piemēroto drošības līdzekli no nodošanas policijas uzraudzībā uz apcietinājumu. Saīsināta sprieduma pasludināšanas brīdī N. nokrita, sasita galvu un tika aizvests uz slimnīcu policijas pavadībā. Tiesa ne tikai ilgstoši neizsniedza notiesātajam pilno spriedumu, bet arī nav sniegusi motivāciju drošības līdzekļa grozīšanai. Iesniegumā aizstāve minēja, ka prokurors, lūdzot grozīt N. drošības līdzekli, norādīja, ka notiesātajam ir citas valsts pilsonība, kas nav pamats drošības līdzekļa maiņai. Tāpat sūdzībā tika uzsvērts, ka kriminālprocesā ir izveidojusies likumam neatbilstoša situācija, kad apcietinātajai personai ir liegtas pārsūdzības tiesības, tiesības pieprasīt apcietinājuma kontroli un ir ierobežota iespēja iepazīties ar apcietinājuma motīviem.

Tiesībsarga likuma 24.panta otrajā daļā noteikts, ka, izskatījis personas iesniegumu, tiesībsargs ierosina pārbaudes lietu, ja tas atbilst tiesībsarga funkcijām un uzdevumiem un personas norādīto jautājumu ir iespējams risināt.

Pamatojoties uz Tiesībsarga likuma 24.panta otro daļu, tiesībsargs ierosināja pārbaudes lietu, lai izvērtētu piemērotā apcietinājuma pamatojuma ilgstošu neizsniegšanu apcietinātajai personai, apcietinājuma pārsūdzības iespējas un apsūdzētā tiesības saņemt motivētu pilno spriedumu.

Pārbaudes lietas ietvaros tiesībsargs pieprasīja informāciju no Zemgales rajona tiesas par pilna sprieduma sastādīšanas kavējuma iemesliem, apcietinājuma pamatojuma savlaicīgu saņemšanu, kā arī tā grozīšanas iespējām.

Par pamata faktiem lietā

No Tiesu informatīvās sistēmas izriet, ka Zemgales rajona tiesa 2019.gada 17.maijā pasludināja saīsināto spriedumu k/l Nr.11815003215 un nolēma atzīt N. par vainīgu Krimināllikuma 253.¹ panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 7 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu tiesa nolēma spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas apgabaltiesas 2008.gada 3.janvāra sprieduma, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 13.marta lēmuma, un galīgo sodu noteikt - brīvības atņemšanu uz 8 gadiem, probācijas uzraudzība uz 3 gadiem, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā apsūdzētajam tika ieskaitīts aizturēšanas un apcietinājuma laiks no 2015.gada 29.maija līdz 2015.gada 25.augustam un no 2019.gada 17.maija līdz spriedums stāsies spēkā. N. piemēroto drošības līdzekli - drošības naudu - tiesa nolēma atcelt, un sprieduma izpildes nodrošināšanai N. piemērot drošības līdzekli - apcietinājums, saglabājot to līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim. Pilna sprieduma pieejamības datumu tiesa nolēma noteikt 2019.gada 10.jūniju. No Tiesu informatīvās sistēmas izriet, ka 2019.gada 10.jūnijā pilns sprieduma teksts netika sastādīts. Tiesa noteica jaunu pilna sprieduma sastādīšanas termiņu k/l Nr.11815003215 - 2019.gada 4.novembri, kas ietvertu arī drošības līdzekļa grozīšanas pamatojumu. 2019.gada 23.augustā tiesa skatīja pieteikumu par drošības līdzekļa grozīšanu N. un lūgumu par drošības līdzekļa grozīšanu noraidīja.

Par pilna sprieduma sastādīšanas novilcināšanu

Kriminālprocesa likuma (turpmāk – “KPL”) 530.pantā ir noteikts:

“[...] (3) Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis, kā arī kriminālprocesā aizskartais mantas īpašnieks, kura mantai uzlikts arests, 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

(4) Ja lietas apjoma, juridiskās sarežģītības vai citu objektīvu apstākļu dēļ pilns tiesas spriedums nav sastādīts noteiktajā laikā, tiesnesis paziņo prokuroram, apsūdzētajam, cietušajam, aizstāvim un pārstāvim, kā arī kriminālprocesā aizskartajam mantas īpašniekam, kura mantai uzlikts arests, kad būs pieejams pilns tiesas spriedums. Pilna tiesas sprieduma sastādīšanu var atlikt tikai vienu reizi.

(5) Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.”

No pārbaudes lietā gūtajiem pierādījumiem izriet, ka apsūdzētajam N. tiesa sākotnēji sastādīja saīsināto spriedumu un noteica pilna sprieduma sastādīšanas termiņu pēc nepilna mēneša. Tiesas noteiktajā termiņā pilns sprieduma teksts netika sastādīts.

Sniedzot atbildi uz tiesībsarga pieprasījumu par pilnā sprieduma sastādīšanas novilcināšanu, Zemgales rajona tiesas priekšsēdētāja, paskaidroja, ka k/l Nr.11815003215 izskatīja tiesnese Laura France. 2019.gada 17.maijā saīsinātais sprieduma noraksts bija pieejams aizstāvei R.Matjušīnai un prokuroram, kuriem tas tika nosūtīts elektroniski. Apsūdzētajam sprieduma norakstu nevarēja izsniegt objektīvu apstākļu dēļ - apsūdzētā veselības stāvokļa dēļ, kurš tiesas sēžu zālē noģība un vēlāk ar neatliekamās medicīniskās palīdzības transportu tika nogādāts medicīnas iestādē. Apsūdzētajam saīsinātā sprieduma noraksts tika nosūtīts uz Olaines cietumu 2019.gada 21.maijā, bet tulkojums 2019.gada 24.maijā. Tiesa atbildes vēstulē tiesībsargam ir norādījusi, ka KPL 530.panta 1.¹ daļa tiesai ļauj rakstīt saīsināto spriedumu. 2019.gada 10.jūnijā pilnu spriedumu tiesa sastādīt nevarēja objektīvu apstākļu dēļ – sakarā ar tiesneses darba nespēju no 2019.gada 31.maija. Par minēto apstākli procesa dalībnieki tika informēti. 2019.gada 8.augustā, pamatojoties uz KPL 530.panta ceturto daļu, lietas dalībniekiem tika nosūtīts paziņojums par to, ka pilns spriedums konkrētajā krimināllietā būs pieejams 2019.gada 4.novembrī. Tiesa noraidīja N. aizstāves lūgumu pārdalīt lietu citam tiesnesim, ievērojot samērīguma principu, prognozējamo pilna sprieduma pieejamības laiku, krimināllietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesā iesaistīto personu skaitu un viņu attieksmi, kā arī to, ka pārdales rezultātā lietas izskatīšana pagarinātos vēl par pāris gadiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesībsargs secina, ka KPL pieļauj pilnā sprieduma sastādīšanas atlikšanu vienreiz, ja ir konstatējami objektīvi apstākļi, kuru dēļ pilnais spriedums nav sastādīts. Gadījumā, ja tiesnese sakarā ar darba nespēju nevarēja ierasties darbā un sastādīt pilno spriedumu, KPL garantētās tiesības uz motivēta sprieduma saņemšanu vēl nav pārkāptas.

Tomēr iepriekš minētais secinājums būtu padziļināti analizējams saistībā ar iesniegumā pausto iebildumu, ka apsūdzētajam, kam tiesas zālē ar notiesājošu spriedumu tika grozīts piemērotais drošības līdzeklis uz apcietinājumu, ilgstoši nesastādot pilnu spriedumu, netika sniegts pamatojums drošības līdzekļa grozīšanai, kas apgrūtināja aizstāvību un drošības līdzekļa grozīšanas apstrīdēšanu.

Par pirmās instances tiesas piemērotā apcietinājuma pamatojuma ilgstošu nesāņemšanu

Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 94.pantā ir noteikts, ka “ikvienam ir tiesības uz brīvību un personas neaizskaramību. Nevienam nedrīkst atņemt vai ierobežot brīvību citādi kā tikai saskaņā ar likumu”. Tāpat arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk - ECK) 5.panta 1.punkts paredz, ka “ikvienam ir tiesības uz personisko brīvību un

drošību. Nevienam nedrīkst atņemt brīvību, izņemot sekojošos gadījumos un saskaņā ar likumā noteikto kārtību:

a) ja persona tiek tiesiski aizturēta uz kompetentas tiesas sprieduma pamata;

b) ja persona tiek tiesiski aizturēta vai apcietināta par nepakļaušanos likumīgam tiesas spriedumam, vai lai nodrošinātu jebkuru likumā paredzētu saistību izpildi;

c) ja persona tiek tiesiski aizturēta vai apcietināta ar nolūku nodot viņu kompetentām tiesību aizsardzības iestādēm, balstoties uz pamatotām aizdomām, ka šī persona ir izdarījusi sodāmu nodarījumu, vai ja ir pamatots iemesls uzskatīt par nepieciešamu aizkavēt viņu izdarīt likumpārkāpumu vai nepieļaut viņa bēgšanu pēc likumpārkāpuma izdarīšanas;

d) ja tiesiski tiek aizturēts nepilngadīgais vai nu pāraudzināšanas nolūkā, vai lai nodotu viņu kompetentām tiesību aizsardzības iestādēm;

e) ja persona tiek tiesiski aizturēta ar nolūku aizkavēt infekcijas slimību izplatīšanos, vai arī tā ir garīgi slima persona, alkoholiķis vai narkomāns, vai klaidonis;

f) ja persona tiek likumīgi aizturēta vai apcietināta ar nolūku neļaut tai nelikumīgi ieceļot valstī, vai ja pret personu tiek veiktas darbības ar nolūku viņu izraidīt no valsts vai izdot citai valstij”.

ECK tiesībām uz brīvību ir būtiska nozīme demokrātiskā sabiedrībā.

Lai gan ar apcietinājumu tiek ierobežotas vienas no svarīgākajām cilvēktiesībām, proti, personas tiesības uz brīvību, tiesai likumā noteiktajos gadījumos ir tiesības piemērot šādu cilvēktiesību ierobežojumu.

Saskaņā ar KPL 528.panta pirmās daļas 7.punktu notiesājoša sprieduma rezolutīvajā daļā tiesai ir jāizlemj par drošības līdzekli. Konkrētajā gadījumā N. drošības līdzeklis – apcietinājums – tika piemērots, taisot notiesājošu spriedumu par smaga vai sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu.

Ņemot vērā, ka tiesa sākotnēji k/l Nr.11815003215 taisīja saīsināto spriedumu, pamatojums drošības līdzekļa grozīšanai N. netika sniegts. Pilnā sprieduma sastādīšanas atlikšana pasliktināja N. stāvokli un iespēju apstrīdēt piemēroto drošības līdzekli, kas bija saistīts ar brīvības atņemšanu.

Lūdzot skaidrot situāciju, kādā nonāca apsūdzētais N., Zemgales rajona tiesas priekšsēdētāja sniedza sekojošu skaidrojumu.

Lai nepieļautu situāciju, kad k/l Nr.11815003215 N. ilgstoši atrodas apcietinājumā bez motivēta tiesas nolēmuma, kas iespējami apdraudētu apsūdzētajam garantētās cilvēktiesības uz taisnīgu tiesu un pamatotu apcietinājuma piemērošanu, kā arī lai nodrošinātu efektīvu Krimināllikuma normu piemērošanu un krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kā arī lai ievērotu ECK noteiktās procesuālās garantijas, ka jautājumu par personas apcietināšanu izskata saprātīgās laika robežās, tiesa N. aizstāves pieteikumu par drošības līdzekļa grozīšanu nodeva izlemšanai citam Zemgales rajona tiesnesim, kurš izvērtēja apcietinājuma turpmākās piemērošanas nepieciešamību.

Tiesas priekšsēdētāja, sniedzot tiesībsargam atbildi uz pieprasījumu, tāpat norādīja, ka atbilstoši KPL 49.pantā noteiktajai kompetencei, tiesnesis kā procesa

virzītājs pēc lietas iztiesāšanas un nolēmuma pieņemšanas nav tiesīgs izlemt jautājumus, kas saistīti ar procesuālo piespiedu līdzekļu piemērošanu, atcelšanu un grozīšanu. KPL 241.panta trešā daļā noteikts, ka tiesa, taisot spriedumu, var piemērot drošības līdzekli apsūdzētajam, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš izvairīsies no sprieduma izpildes. Tāpat KPL nosaka saīsinātā sprieduma saturu, kurā nav jābūt ietvertam drošības līdzekļa piemērošanas motivācijai. Tā savukārt tiek ietverta pilnajā spriedumā. Izvērtējot praksē sastopamos gadījumus, ir iespējami dažādi objektīvi iemesli un pamati pilna sprieduma sastādīšanai tikai pēc ilgāka laika posma. Saskaņā ar pastāvošo nacionālo regulējumu šādos gadījumos apsūdzētais formāli var atrasties apcietinājumā bez motivēta lēmuma, kas Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk – “ECT”) izpratnē var neatbilst kompetenta tiesas sprieduma kritērijiem. Līdz ar to tiesas priekšsēdētājas ieskatā būtu vērts izvērtēt nepieciešamību izdarīt attiecīgus grozījumus KPL.

KPL 271.panta pirmā daļa paredz, ka “apcietinājums ir personas brīvības atņemšana, ko ar izmeklēšanas tiesneša lēmumu vai tiesas nolēmumu likumā paredzētos gadījumos var piemērot aizdomās turētajam vai apsūdzētajam pirms galīgā nolēmuma spēkā stāšanās konkrētajā kriminālprocesā, ja apcietināšanai ir pamats”. Saskaņā ar KPL 272.panta pirmo daļu “apcietinājumu var piemērot tikai tad, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par faktiem rada pamatotas aizdomas, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru likums paredz brīvības atņemšanas sodu, un cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, netraucēs vai neizvairīsies no pirmstiesas kriminālprocesa, tiesas vai sprieduma izpildīšanas”. Savukārt atbilstoši šā panta otrās daļas 1.punktam “personai, kura tiek turēta aizdomās vai apsūdzēta sevišķi smaga nozieguma izdarīšanā, apcietinājumu var piemērot arī tad, ja noziegums bijis vērst pret personas dzīvību vai pret nepilngadīgo vai personu, kura bija vai ir materiālā vai citādā atkarībā no aizdomās turētā vai apsūdzētā, vai personu, kura vecuma, slimības vai citu iemeslu dēļ nav varējusi savas intereses aizsargāt”. Pamats apcietinājumam var būt arī tiesas spriedums par smaga vai sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, par kuru piespriests brīvības atņemšanas sods (KPL 272.panta ceturtnā daļa).

ECK 5.panta 1.punkta a) apakšpunkts attiecas uz brīvības ierobežošanu pēc notiesājoša tiesas sprieduma pieņemšanas. Kā atzinusi ECT, sākot jau ar dienu, kad apcietinājums kriminālprocesā ir noteikts ar notiesājošu tiesas spriedumu, pat ja tas ir tikai pirmās instances tiesas spriedums, apsūdzētais ir apcietināts “uz kompetentas tiesas sprieduma pamata” ECK 5.panta 1.punkta a) apakšpunkta nozīmē. Šāds secinājums ir pat tad, ja pēc būtības pieņemtais spriedums vēl ir pārsūdzams, un lietas izskatīšana visās tiesas instancēs nav noslēgusies. ECT praksē ir atteikusies izskatīt sūdzības no pieteicējiem, kas sūdzējušies par vēlākiem tiesas lēmumiem un spriedumiem, kas atzinuši sākotnējo notiesājošo nolēmumu par balstītu uz kļūdainiem faktiem vai tiesību normām. ECT ir vērsusi uzmanību, ka šādā gadījumā jāņem vērā: lai gan turpinās apelācijas vai kasācijas instances tiesas process, personas vainas pierādīšanai ir noticis ECK 6.pantā noteiktajiem principiem atbilstošs tiesas process.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka apcietinājums N. ir piemērots saskaņā ar ECK 5.panta 1.punkta a) apakšpunktu.

Pārbaudes lietā nav strīda par to, ka par apcietinājuma piemērošanu ir lēmusi kompetenta tiesa, pamatojoties uz likumu. Tomēr tiesībsarga ieskatā secīgi pārbaudāms, vai tiesa savā spriedumā ir pienācīgi pamatojusi apcietinājuma piemērošanu.

ECT pastāvīgajā tiesu praksē par ECK 5.pantu nostiprināta atziņa, ka visa veida brīvības atņemšana ne tikai jābalsta uz vienu no minētā panta a. līdz f. apakšpunktiem, bet tai arī jābūt „likumīgai”. Gadījumos, kad ir strīds par likumību, ieskaitot vai likumā noteiktā procedūra ir ievērota, ECK norāda uz nacionālo regulējumu un prasa, lai nacionālā likuma materiāltiesiskie un procesuālie aspekti būtu ievēroti.

Tas, pirmkārt, prasa, lai ikviens arests vai aizturēšana būtu ne tikai pamatota ar nacionālo regulējumu, bet lai šis regulējums arī būtu kvalitatīvs – atbilstošs ECK normu principiem. Likuma kvalitāte sevī ietver arī prasību, ka nacionālais likums, kas ir pamatā brīvības atņemšanai, ir pietiekoši pieejams, precīzs un iepriekš paredzams, tādejādi novēršot patvaļības riskus. ECK noteiktais likumības standarts prasa, lai likums būtu pietiekoši precīzs (skaidrs), lai persona, ja nepieciešams ar atbilstoša padoma palīdzību, varētu atbilstoši apstākļiem paredzēt tā sekas¹.

Nepietiekams pamatojums vai tā trūkums apcietinājuma nolēmumos ir viens no elementiem, ko ECT ņem vērā, izvērtējot apcietināšanas likumību saskaņā ar ECK 5.panta 1.punktu. Saistībā ar apcietināšanu saskaņā ar ECK 5.panta 1.punkta a) apakšpunktu ECT kopumā ir bijusi apmierināta ar to, ka lēmums piespriests sodu ar brīvības atņemšanas raksturu, kā arī šī soda ilgums ir jautājumi, kas attiecas uz valsts iestādēm, nevis ECT. Tomēr, rodoties aizdomām par patvaļu apcietinājuma piemērošanā, ECT pēc būtības ir vērtējusi pieteikumus, kuros iesniedzēji ir sūdzējušies par nepietiekamu pamatojuma ietveršanu apcietinājuma lēmumos, kas ir tikuši pieņemti atbilstoši ECK 5.panta 1.punkta a) apakšpunktam.

ECT lietā “Ruslan Yakovenko v. Ukraine” iesniedzējs sūdzējās par pamatojuma trūkumu apcietinājuma piemērošanai ar tiesas nolēmumu, ar kuru viņam tika piespriests brīvības atņemšanas sods. ECT, skatot minēto lietu, konstatēja, ka tiesas spriedums nesaturēja nekādu pamatojumu apcietinājuma piemērošanai, izņemot vispārīgu paziņojumu rezolutīvajā daļā par tā piemērošanu. Vienlaikus ECT atzina, ka var būt īpaši apsvērumi, kas, neatkarīgi no brīvības atņemšanas soda ilguma, paredz notiesātājam brīvības atņemšanu kā preventīvu pasākumu, kura mērķis ir nodrošināt viņa pieejamību tiesas procesiem apelācijas līmenī, ja pirmās instances tiesas spriedums tiktu pārsūdzēts apelācijas kārtībā. Tomēr šādiem apsvērumiem ir jābūt atspoguļotiem un pamatotiem pašā tiesas nolēmumā.

Konkrētajā pārbaudes lietā N. apcietinājums ilgstoši tika pamatots tikai ar vispārīgu frāzi, ka atbilstoši KPL 272.panta ceturtajai daļai ir nepieciešams

¹ Skat ECT spriedumus lietā Baranowski pret Poliju, § 52 un lietā M. pret Vāciju, § 90; lietā Oshurko pret Ukrainu, § 98.

nodrošināt tiesas sprieduma izpildi, neietverot nekādu pamatojumu par apstākļiem, kāpēc šī sprieduma izpilde varētu tikt kavēta vai apgrūtināta. KPL 272.panta ceturtajā daļā ir paredzētas tiesas tiesības, nevis pienākums piemērot apcietinājumu.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka, situācijā, kad apsūdzētais visu kriminālprocesa izskatīšanas laiku bija ievērojis sev piemērotā drošības līdzekļa noteikumus, turklāt arī iepriekš nebija atradies apcietinājumā, lai ar tiesas spriedumu tiktu piemērots apcietinājums, nepietiek tikai ar vispārīgām frāzēm un atsaucēm uz tiesību normām. Tiesai savā nolēmumā ir jāpamato, kāpēc konkrētajā gadījumā ir piemērojams apcietinājums, nevis saglabājams vai nosakāms, kāds cits personas tiesību mazāk ierobežojošs drošības līdzeklis.

Tādējādi, ņemot vērā iepriekšminēto, ir konstatējams N. Satversmes 94.pantā, kā arī ECK 5.panta 1.punktā noteikto tiesību uz brīvību pārkāpums.

Lai novērstu ar tiesību aizskārumu radīto kaitējumu, N. var vērsties Tieslietu ministrijā ar iesniegumu par kaitējuma atlīdzināšanu, pamatojot savu lūgumu ar Kriminālprocesā un administratīvo pārkāpumu lietvedībā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanas likuma 2.panta otro daļu. Tāpat N. var vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā ar lūgumu atlīdzināt nepamatotu tiesību aizskārumu, pamatojot prasījumu ar Satversmes 92.panta trešo teikumu.

Informējam N. aizstāvi R.Matjušinu, ka ar šo atzinumu pārbaudes lieta tiek pabeigta.

Tāpat lūdzam Tieslietu ministriju **līdz 2020.gada 1.jūnijam** darba grupā izvērtēt nepieciešamību veikt grozījumus KPL, lai noregulējot situāciju, kad apsūdzētais un viņa aizstāvis nevar saņemt pamatojumu un apstrīdēt sprieduma pasludināšanas brīdī uz apcietinājumu grozīto drošības līdzekli, jo tiesa objektīvu iemeslu dēļ nevar un nav ilgstoši sastādījusi pilnu notiesājošu spriedumu.

Ar cieņu
Tiesībsargs

J.Jansons